

Chuyện Của Em Và Anh

Em nói với tôi hoài "em hồng biết làm thơ!". Tôi nhớ một buổi trưa, em nhắm mắt, em ngủ, rừng thông hoa vàng nở / chung quanh chỗ em nằm...

Tôi giương cái dù lên / che cho em khỏi nắng. Bài thơ tôi lãng đãng / bay trên nền tóc em...Những câu thơ thật duyên / đậu trên môi em mãi. Em đúng là con gái, tôi cúi xuống hôn thôi. Và em ơi em ơi...Em với Thơ là một!

Em áo vàng hoa mướp - hoa mướp dại trong rừng. Tôi là đám mây dừng / bên em bờ bến mộng. Em là bài thơ sống, tôi đòi hỏi nữa chi?

Tôi nhìn em khóe mi. Tôi nhìn em sống mũi. Tôi thấy thơ bay tới / hoa tai em rung rinh...nghe như tiếng phong linh / gió bên ngoài hiên thối! Tôi nhìn em đắm đuối. Tôi nhìn em thấy trắng...Một vầng trăng ngàn năm, một bài thơ thật đẹp...

Bài thơ đó em chép trong cuốn vở hồi nào...Hai má em ửng đỏ, em đâu có điểm phấn? Bài thơ đó anh chấm / điểm cho em số mười...Vậy mà sao em cười "Em không là tác giả!"? Tình ơi không hề lạ! Tình ơi là Tình Yêu...

Trần Vấn Lệ